

Druhá kapitola

Večernica zízala na Lauru.
„Viem o jednorožcoch,“ dodala rýchlo
Laura. „Sama sa o jedného starám.“

„Laura!“ začula svoje meno a otočila sa.

„Poď mi povedať, ktorý poník sa ti najviac páčil,“ volala na ňu Jessica.

Laura však ešte nechcela Večernicu opustiť.
„Daj mi chvíľu,“ povedala kamarátke. Znova sa pozrela na malú sivú kobyľku. „Nikomuto to

nepoviem,“ šepkala takmer nečujne. „Prosím – si jednorožec?“

Večernica sa ani nepohla.

„Laura!“ zavolala Jessica netrpezlivo.

Nesnažila sa teda ďalej kobyľku presviedčať. „Už idem!“ V hlave jej vírilo množstvo myšlienok, no zbehla späť k tréningovej dráhe.

Jessica jazdila so Sandy po okruhu už druhýkrát. „Pozri sa, ako to ide Sandy, a potom mi môžeš povedať, ktorý poník sa ti najviac pozdáva.“

Laura prikývla a pripojila sa k Tine stojacej pri bráne.

Tá sa na ňu usmiala. „Videla som ťa rozprávať sa s Večernicou.“

„Je krásna,“ nadchla sa Laura.

Tina prikývla. „Tiež si to myslím, ale nikto si ju nikdy nechce kúpiť. Asi nevyzerá dosť

ohromujúco. Je to škoda, lebo má zlaté srdce. Ty si nechceš kúpiť poníka, však?“

Laura ľútostivo pokrútila hlavou. Rada by si Večernicu kúpila, ale bola si istá, že by s tým rodičia nesúhlasili.

„Škoda,“ vzdychla si Tina. „Večernica si zaslúži trochu lásky a pozornosti. Dievčatá, ktoré tu zvyknú vypomáhať, radšej jazdia na živších

poníkoch a jej sa veľa pozornosti neujde. Ach, čo už.“ Odvrátila sa k pánu Parkerovi.

Jessica pricválala so Sandy. „Tak čo, ktorý poník sa ti najviac páčil?“ spýtala sa horlivo.

„Všetky sa mi páčili,“ pripustila Laura. Sledovala palomina, na ktorom Jessica sedela. „Sandy je veľmi pekná.“

„Mne sa páči najviac,“ priznala Jessica. „Ale Sam sa asi viac pozdáva Bullfinch.“ Pozrela na majiteľku farmy. „O čom ste sa s Tinou rozprávali?“

„O tamtej kobyľke,“ ukázala Laura na Večernicu, ktorá ešte vždy stála pri ohrade.

Jessica sa zahľadela tým smerom. „Nie je nádherná? Vyzerá presne ako Súmerak!“

Laura prikývla.

„Spýtam sa, či si môžeme vyskúšať jazdu aj s ňou,“ navrhla Jessica.

★ *Zvláštny priateľ* ★

Dievčatku poskočilo srdce. Keby bola Večernica jednorozec a Jessica by ju kúpila, bolo by to úplne super! Na Jessicinu otázku však Tina len pokrútila hlavou.

„Večernica by bola pre Samantu príliš malá,“ vysvetlila jej. „Má iba stodvadsaťštyri centimetrov. Vy by ste mali hľadať poníka s výškou aspoň stotridsaťštyri centimetrov.“

„Aha.“ Jessica sa otočila na kamarátku a pokrčila plecami.

„Dobre, Samanta,“ zavolať pán Parker. „Pod sem. Je čas sa rozhodnúť.“

Samanta prišla na Bullfinchovi.

„Tak, ktorý poník to bude?“ spýtal sa pán Parker dievčat.

„Sandy,“ povedala Jessica okamžite.

„Bullfinch,“ vyhrkla Samanta.

„Nie, Bullfinch nie,“ začala Jessica. „Je príliš ťažkopádny a pomalý.“

„Je poslušný a spoľahlivý,“ oponovala Samanta a potľapkala plavého poníka po krku. „Na rozdiel od Sandy. Sandy so mnou nechcela skákať.“

„So mnou skákala bez problémov,“ podotkla Jessica.

„To si s ňou mala len šťastie,“ povedala Samanta.

„Tak to *nebolo!*“ vyhlásila Jessica nahnevane.